

Zpravodaj

Vanovice – Drválovice

KVĚTEN 2021

Vážení spoluobčané,

dnešní Zpravodaj snad mohu zahájit s mírným optimismem.

Doufejme, že jaro, které se v přírodě už zřetelně projevuje, přinese i ústup koronaviru, jenž nás již více jak rok omezuje v běžném životě. Život se vrací nejen do přírody, ale i do naší obce. První vlaštovkou je otevření provozu části mateřské, ale i základní školy, která, jak věříme, se do plného života vrátí již 10. května. Epidemie páchá škody nejen v ekonomice, které se dají postupně nahradit, ale především v chování lidí. Když si projdete večer naši obec, připadáte si stále, jako by ani nouzový stav nebyl zrušen. Chybí nám vzájemné kontakty, které se omezily jen na rodinu a nejbližší okolí. Ale dost chmur a pesimismu. Jaro je tady, zahrádky i políčka ožívají pod rukama zahrádkářů i zemědělců.

Ani naše vesnice není zcela bez života. Ve středu 28. dubna proběhlo poslední zasedání našeho zastupitelstva v sále Záložny. Závěry z jednání si můžete přečíst v přijatém usnesení v další části Zpravodaje. Jistě Vás nejvíce zajímá, co se podařilo za uplynulý měsíc v obci zrealizovat. První věc je nepříjemná. Jak už jsem avizoval posledně, propadla se kanalizace v Drválovicích u č. p. 19, která byla následně opravena. Sklad dřeva ve stodole u Chmelařů se nám postupně naplňuje řezivem z obecního lesa, jež se vozí z pily z Kladorub. Dřevo poslouží na vazbu pro opravu střechy této budovy, popř. i na další. Ve velkém probíhá výsadba ve vytěžených obecních lesích, kterou pro nás provádí firma z Uhřic. Došlo i na úpravu prostoru Stádlu, kde byla zrekultivována navážka hlíny za několik předchozích let a provedena výsadba nových ovocných stromů. Dosazeny byly i stromky, které se neujaly z minulých let. Hasiči provedli úpravu a úklid prostranství za dolním rybníkem a oseli jej travou.

V posledním týdnu byly vzneseny připomínky na nefunkční vodovod na hřbitově. Také tento byl minulý týden, po opravě čerpadla v Křemílkách, zprovozněn.

Jak jste si určitě všimli, Povodí Moravy provedlo vyčištění části potoka u zahradnictví směrem k rybníku, nad silnicí, i příkopy u silnice v zatáčce k Borotínu.

V další části Zpravodaje najdou rodiče pokyny k přihlášení dětí do mateřské školy na nový školní rok. Na stránkách obce i školy jsou i potřebné formuláře.

Protože se opět po roce přiblížilo výročí osvobození naší vlasti, položíme i za Vás 8. května věnce k památníkům obětí z našich obcí. Tomuto výročí bude věnována i příloha dnešního Zpravodaje. Zachycuje příběh pana Jana Blahy, kterému se podařilo uniknout nejen německému gestapu, ale i popravě. Příběh zachytil z jeho vyprávění pan Jaroslav Kučírek. Vzpomeňme a poděkujme společně všem, co se zasloužili o naši svobodu i za cenu nejvyšší.

A závěrem ještě jedno blahopřání našim maminkám, matkám a babičkám. Letos připadá Váš svátek, **Den matek** na 9. května, tedy na druhou květnovou neděli. I když vím, že se jedná víceméně o svátek anglosaský, který do našich zemí zavítal díky Alici Masarykové v r. 1937, přesto mně dovoluňte, abych Vám tímto způsobem poděkoval a popřál vše nejlepší k tomuto svátku. Moc si Vás i Vaší nezastupitelné role v životě vážíme.

Petr Dvořáček

Usnesení z 29. zasedání zastupitelstva obce Vanovice

Datum konání: 28. 4. 2021

Čas konání: 17:00 hod.

Místo konání: zasedací místnost OÚ Vanovice – sál Záložny

Přítomni: Jiří Bohatec, Bc. Svatopluk Dračka – pozdní příchod, Petr Dvořáček, Lenka Chalupová, Linda Krejčířiková, Josef Pavlík st., Josef Pavlík ml., Miroslav Příbyl

Omluveni: Lukáš Kohoutek

Ověřovatelé: Bc. Svatopluk Dračka
Lenka Chalupová

Zapisovatel: Ing. Marie Zouharová

Program:

1. Kontrola plnění usnesení z 28. zasedání zastupitelstva obce
  2. Zpráva o činnosti výborů
  3. Žádost o poskytnutí dotace na koncerty
  4. Žádost o poskytnutí dotace na příměstský tábor
  5. Stav investičních akcí
  6. Rozpočtové opatření č. 6
  6. Různé, závěr
- a) Usnesení 1/29: ZO schválilo program jednání 29. zasedání zastupitelstva obce
  - b) Usnesení 2/29: ZO bere na vědomí plnění usnesení z 28. zasedání zastupitelstva obce, k zápisu nebylo vzneseno žádných námitek
  - c) Usnesení 3/29: ZO bere na vědomí zprávy o činnosti výborů
  - d) Usnesení 4/29: ZO schvaluje žádost Farního sboru Českobratrské církve evangelické, Vanovice č.p. 60, IČ 494 63 934 na poskytnutí individuální dotace na pořádání letních koncertů 2021
  - e) Usnesení 5/29: ZO schvaluje Veřejnoprávní smlouvu o poskytnutí dotace s Farním sborem Českobratrské církve evangelické, Vanovice č.p. 60, IČ 494 63 934 na pořádání letních koncertů 2021 ve výši 10.000,- Kč a pověřuje starostu obce podpisem smlouvy

- f) Usnesení 6/29: ZO schvaluje žádost Farního sboru Českobratrské církve evangelické, Vanovice č.p. 60, IČ 494 63 934 na poskytnutí individuální dotace na pořádání příměstského tábora 2021
- g) Usnesení 7/29: ZO schvaluje Veřejnoprávní smlouvu o poskytnutí dotace s Farním sborem Českobratrské církve evangelické, Vanovice č.p. 60, IČ 494 63 934 na pořádání příměstského tábora 2021 ve výši 2.000,- Kč a pověřuje starostu obce podpisem smlouvy
- h) Usnesení 8/29: ZO bere na vědomí informaci o stavu přípravných prací a vydaných povolení k zasíťování stavebních pozemků Vanovice
- i) Usnesení 9/29: ZO bere na vědomí rozpočtové opatření č. 6
- j) Usnesení 10/29: ZO bere na vědomí nabídku na vyhotovení a zpracování publikace „Historie a vývoj osídlení obce Vanovice – Drválovice“
- k) Usnesení 11/29: ZO bere na vědomí výsledek osobního jednání s P. Š. o užívání veřejného prostranství (parkovací místo)
- l) Usnesení 12/29: ZO schvaluje záměr pronájmu části pozemku p.č. 226/22 v k.ú. Vanovice o ploše 250 m² a pověřuje starostu obce zveřejněním záměru
- m) Usnesení 13/29: ZO schvaluje použití částky do 70.000,- Kč z rezervního fondu Základní školy a mateřské školy Vanovice na dofinancování nákladů na nákup ICT zařízení pro základní školu na základě žádosti ředitele Základní školy a mateřské školy Vanovice
- n) Usnesení 14/29: ZO bere na vědomí informaci o možnosti zapojení základní školy do čerpání dotací z IROP na podporu projektů na rekonstrukci škol, školek a kulturního dědictví
- o) Usnesení 15/29: schvaluje cenovou nabídku Bc. Michaela Müllera, Šumperská 924, 783 91 Uničov, IČ 069 84 304 na zajištění výběrového řízení na zhotovitele a na zajištění technického dozoru investice akce „Vanovice – zasíťování území“ a pověřuje starostu obce provedením objednávky
- p) Usnesení 16/29: ZO bere na vědomí informaci starosty obce o provedení a stavu investičních a neinvestičních akcí v měsíci dubnu 2021
- q) Usnesení 17/29: ZO bere na vědomí informaci o termínu a způsobu zápisu dětí do mateřské školy ve Vanovicích
- r) Usnesení 18/29: ZO bere na vědomí informaci o přípravě na konání „Malohanáckého jarmarku“
- s) Usnesení 19/29: ZO ukládá starostovi obce na základě návrhu kontrolního výboru zahrnout do programu příštího jednání zastupitelstva obce bod „Mimořádná odměna starostovi obce“

Fotogalerie a komentáře k březnovým akcím

Propadená kanalizace v Drválovicích

V závěru měsíce března byla zjištěna porucha i na kanalizaci, před domem č. p. 19. Opravu opět zajistili naši pracovníci společně s p. Přichystalem z Borotína. Propadená kanalizace byla v úseku od Maršálových až po Novákovi nahrazena plastem v původní trase .

Výsadba lesa

Že jenom netěžíme, ale i vysazujeme i obnovujeme naše, kůrovcem zdecimované lesy předvedli v minulých dnech v obecních lesích i naši myslivci a najatá firma z Uhřic. Myslivci vysadili celkem 5 tis kusů smrků a firma 9 tis převážně smíšených dřevin.

Úprava skládky zeminy na Stádlech

Naši pracovníci za výpomoci techniky pana Marka, provedli v uplynulých dnech úpravu nehostinného prostoru na Stádlech, který sloužil k ukládání zeminy z různých výkopových prací v obci. Prostor by zplanýrován a osazen ovocnými stromy. Jejich část byla vysazena i na Dílečky v dolním konci obce před rybníkem.

Uklid za rybníkem a sběr železného šrotu

V měsíci dubnu se nečinili jen naši myslivci, ale ruce k dílu již tradičně přiložili i hasiči. Členové SDH Vanovice provedli tradiční sběr železného šrotu a navíc i upravili i terén za hrází našeho rybníka a oseli je travou. Hezká práce.

Oprava a zprovoznění vodovodu na hřbitově a doplnění mobiliáře o 2 nové lavičky

Návštěvníky našeho hřbitova jistě potěšilo, že po zimní odstávce a provedení opravy čerpadla o zdroje v Křemílkách, byl opět zprovozněn vodovod na hřbitově. Určitě potěší i doplnění vybavení o 2 nové lavičky, které jak doufáme nám opět nikdo nezczízí popř. nepoškodí.

Čištění potoka u zahradnictví a oprava odvodnění v zatáčce k Borotínu

Tentokrát se předvedlo i Povodí Moravy, které vyčistilo přírodní potok do rybníka u zahradnictví i za silnicí, stejně tak i přívod do vpusti v zatáčce nad kravínem. Naši pracovníci zprovoznili a opravili svod vody v zatáčce za Péhalovými.

Ořez lípy u chodníku v zatáčce naproti Švandovým

Vzhledem ke špatnému zdravotnímu stavu a poškození, které hrozilo rozlomením, bylo přikročeno k ozdravnému řezu lípy u chodníku naproti Švandovým. Sledujeme tím její omlazení a tím i záchranu. Práci prováděla odborná firma ze Šebetova.

Sběr nebezpečného odpadu a přistavení velkoobjemových kontejnerů

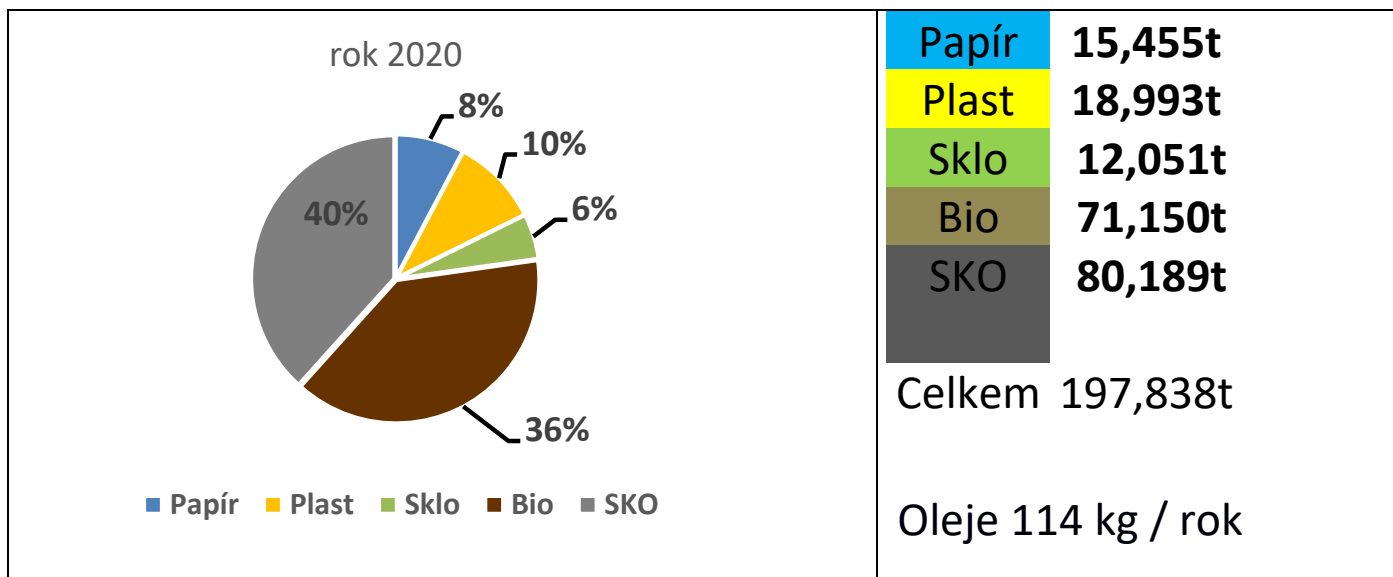
Měsíc duben patří i v naší obci k měsícům úklidovým. Ne jinak tomu bylo i letos. Na obvyklá místa v obou obcích byly přistaveny velkoobjemové kontejnery, které byly hned první den naplněny až nad vrch. Stejně dopadl i sběr nebezpečného odpadu, kdy zejména skládka u kulturního domu svou pestrostí předčila očekávání. Nakládání a třídění prováděli naši pracovníci i zaměstnanci TS Malá Haná.

TS Malá Haná Odpady – přehled za rok 2020 Vanovice

Technické služby Malá Haná, které ke spokojenosti doufám vás všech provádí svoz tříděného odpadu z našich domácností, nám poskytl přehlednou tabulku, jak a kolik čeho jsme v loňském roce vytrídili.

Jaké máme složení odpadů:

	SKO	papír	plast	sklo	bio
Množství odpadu na 1 občana (v kg)	153,6	29,6	36,4	23,1	136,3

Co nás stojí odpadové hospodářství :

Výdaje:	
Celkem za svoz , likvidaci nebo odevzdání k dalšímu zpracování - SKO, BIO, PLAST, PAPIR, SKLO, jedlé oleje, Velkoobjemové odpady a nebezpečné odpady (Kč/ rok)	443 227,- Kč
Z toho:	
Za svoz a likvidaci SKO, velkoobjemových o. a nebezpečných o.	224 579,- Kč
Za svoz a předání ke zpracování BIO, plast, papír, sklo, jedlé oleje	218 648,- Kč

Příjmy:	
Celkem vybráno na poplatcích (550Kč/ občan/rok)	319 759,- Kč
Celkem odměny za třídění od Ekokomu	141 969,-Kč
Rozdíl:	
Kolik doplácí obec z obecního rozpočtu	0,- Kč

Svozová firma: Technické služby Malá Haná s.r.o.

Počet nádob: V systému „Door to door“ bylo rozdáno celkem 200 ks nádob (240 l) na papír, 200 ks nádob (240 l) na plast, 200ks (240 l) na bioodpad.

200ks (240l) nádob na směsný - zbytkový komunální odpad a dalších cca 80 různých nádob.

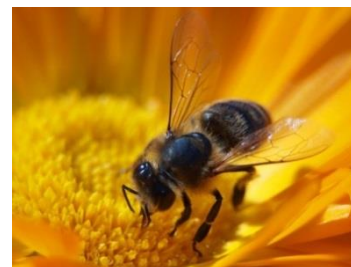
Na sběrných místech má obec kontejnery 1100l : Plast 11ks, Papír 5ks, sklo čiré 3ks, sklo barevné 6ks, bioodpad 5ks, 2 nádoby na jedlé oleje a 2 kontejnery na textil.

V celkových nákladech na svoz a likvidaci odpadů nejsou započítány investiční náklady do odpadového hospodářství .

Včelaři přispívají do našeho Zpravodaje

Včelaři z Malé Hané

aneb úvaha: Člověk – příroda - včely

Je jaro. Probouzející se příroda nás vybízí k aktivitám vítaným i netrpělivě očekávaným po dlouhé zimě. Zahrada, louka, pole i les .... Vše čeká na ruce a rozum člověka-hospodáře. V malém hrábě, rýč, motyka - ve velkém traktor...

Nám všem i včelařům oči táhnou první sněženky, krokusy, kvetoucí ovocné stromoví, lísky, jívy v zahrádkách, na mezích, v lese. První včely přinášející do úlů rousky pylu a nektar zakládají novou generaci včel. Jsou vzorem píle, pracují nejen pro svoje rodiny, ale i pro nás, zahrádkáře, sadaře, hospodáře, zemědělce.

Dostatek pylu je právě na jaře nesmírně důležitý, jak pro rozvoj, tak pro zdravotní stav včelstva. Většina rostlin, které poskytují pyl, je zároveň i dobrým zdrojem nektaru. Současný stav naší přírody a krajiny je co do množství a pestrosti v žalostném stavu. Víme, že se tak děje kvůli intenzivní zemědělské velkovýrobě s obrovskými lány monokultur a brčálově zeleným plochám bez kvetoucích rostlin, ale také kvůli devastaci lesních porostů, chybějícím remízům a nedostatku neobdělávaných, přirozeně kvetoucích ploch.

Pokud se nám v této nelehké situaci podaří pro včely významné rostliny vysít, půjde vždy o cenné obohacení pro přírodu i náš obor. V systému, kde má každý kousek půdy svého majitele, vyznívají snahy včelařů obohatit krajinu o cokoliv pro včely přínosného zpravidla docela naprázdno.

Zde může pomoci téměř každý z nás. Proto vznikly i tyto řádky jako prosba a výzva k pomoci v zajištění pestrosti krajiny a tím bohatosti zdrojů pro vše živé. Že se tak neděje, můžeme vidět všude kolem nás. Příroda není chráněna, ale devastována s dopady na vše živé. Zanedlouho to začne - sobotní ráno prolínané zvukem sekaček a křovinořezů. Trávník přece musí být maximálně 4 centimetry a tráva se stává nepříjemným odpadem. Občas přichází rozhodování- vysekat, vyřezat, vykácet, odstranit - to asi přírodu netvoříme.

Chce to selský rozum! Nabízí se však otázka: Kde ho však vzít, když sedláci spí svůj věčný sen...

Značné úsilí nás, včelařů, spočívá během roku právě v pomoci včelkám udržet jejich životaschopnost. Chovat, množit, ošetřovat, léčit, krmit - prostě starat se o svá včelařská hospodářství se zodpovědností plynoucí ze zákona.

Za vaši spolupráci, ekologické myšlení i chování/ tj, vstřícné a přátelské k přírodě/ a životnímu prostředí, děkuji včelaři i všichni drobní živočichové včetně našich včelek.

Ty vám za snahu a pochopení připraví sladkou odměnu, Někdy začátkem června první letošní med. Krásný přírodní produkt, plný zdraví, energie a lásky. Lásky k přírodě. Med přímo od včeliček/ vašeho včelaře/ je bez diskuzí skutečně ten nejlepší. Není směsí ze zemí EU i mimo ni, ale z chovů a včelínů na Malé Hané.

Zpracoval : **Josef Vala**, předseda ZO ČSV Knínice

Zápis k předškolnímu vzdělávání pro školní rok 2021/2022 proběhne ve středu 12. 5. 2021.

Zápis proběhne bez osobní přítomnosti dětí a zákonných zástupců ve škole.

Přihlášky můžete do školy doručit:

- osobně, v provozní době MŠ (6.30 - 10.00, 14.00 - 16.00)
- poštou (ZŠ a MŠ Vanovice, Vanovice 130, 679 36)
- e-mailem s elektronickým podpisem (zs.vanovice@email.cz)
- datovou schránkou (yzymisg)

K přijetí je potřeba doložit:

- 1) Žádost (můžete stáhnout na webu školy nebo vyzvednout v MŠ)
- 2) Kopii rodného listu dítěte
- 3) Čestné prohlášení o očkování dle očkovacího kalendáře (+ kopii očkovacího průkazu).

Případné dotazy rádi zodpovíme na telefonu **516 465 648**. Mgr. Ivana Pfefrová, ředitelka školy

Otevření Základní a Mateřské školy Vanovice

Na základě Mimořádného opatření MZ ČR

se od 10. 5. 2021 mění následující:

Mateřská škola:

bude otevřena **pro všechny přihlášené děti** bez povinnosti testování a nošení roušek. Provoz bude opět celodenní.

Základní škola:

Žáci nosí roušky, testují se 1x týdně (pondělí).
Nově lze venku konat sportovní činnosti.

Mgr. Ivana Pfeťrová, ředitelka školy

XX

Jubilanti v měsíci květnu 2021

Jitka Krejcarová - Vanovice

Naší milé oslavenkyni přejeme hodně zdraví, spokojenosti a ještě mnoho krásných let života.

Upozornění: Pokud si někdo z jubilantů nepřeje zveřejnění svých narozenin, sdělte to s předstihem na Obecním úřadě Vanovice.

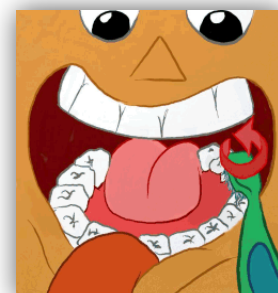

Pohotovostní služby na zubním oddělení

Služba je sloužena od 8.00 do 13.00 hodin

Mimo výše uvedenou dobu je zajištěna služba v **Úrazové nemocnici Brno, Ponávka 6, tel. 545 538 111.**

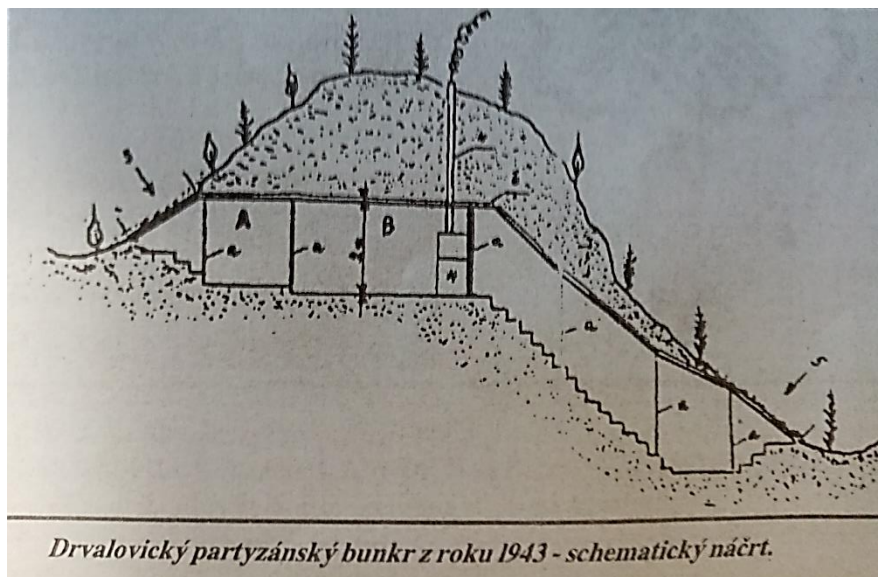
Ve všední dny od 18.00 do 24.00 hod, o sobotách, nedělích a svátcích od 8.00 do 20.00 hod.

Jan Blaha z Drválovic č. p. 13 vzpomíná na válečná léta, pomoc partyzánům, zradu Drválovického odboje konfidentem Šmídem, jeho lest a za jakých okolností si zachránil život.

Při osobní návštěvě Jana Blahy zapsal **Jaroslav Kučírek**.

Byl jsem mlád, když jsem přišel do Drválovic. S mládeží i vrstevníky jsem se brzy seznámil. Drválovice žily sousedským životem. Láska k vlasti i smýšlení bylo české. Proto ihned, když jsem se dozvěděl o organizování odboje, nabídl jsem pomoc. Nejdříve proto, že jsem byl zemědělec, jsem odbojové skupině dával jídlo, později i jiné věci při budování lesního úkrytu na „Maňkově.“ Po vybudování

úkrytu – bunkru jsem docházel na schůzky. Zde jsme se scházeli a na těchto poradách se organizovala vlastní odbojová a diverzní činnost skupiny.

V této době nikdo z nás neměl ponětí, jakým způsobem tuto odbojovou činnost můžeme provádět. Zde radili zkušení vojáci, řídicí učitel Náhlík a Alois Doležal i čtyři ruští partyzáni. Ale praktických zkušeností nebylo. Všichni jsme měli stejné cítění a myšlení škodit Němcům a pomáhat k jejich porážce. Začátek činnosti skupiny byl slibný přepad německého starosty Jurky v Želivsku. Zbraní kluci nedonesli tolik, jak se počítalo, ale morálně to na německé usedlíky z okolí působilo, že někdo, a to partyzáni, je začínají přepadávat. Z toho partyzánského přepadení se nevrátil jeden ruský partyzán, tento po rychlém ústupu u Želivska si spletl cestu a vrátil se až za dva dny.

Bohatá kořist padla do rukou našim klukům – partyzánům v Březinách u Velkých Opatovic – množství dynamitu, rozbušek a zápalné šňůry. Toto bylo jedinečné přepadení, neboť Němci, i když měli aparát gestapáků, nic nemohli zjistit. Prostě byla to čistá partyzánská práce. Po uskladnění těchto ukořistěných tržaskavin v bunkru v Drválovicích se plánovalo vyhazování mostů a tratí a takto se bude mařit přísun vojenského materiálu na frontu.

Byl letní čas, pilno na poli i lukách, a tak kluci partyzáni přišli, že nám při těchto pracích pomohou. Drválovští se buď schovávali, nebo také pomáhali tam, kde je neznali, hlavně ve Velké Roudce u Staňka, ale jen někteří. U nás a u Pospíšilů při polních pracích pomáhali

Rusové. Činnost odbojové skupiny v této době trochu ustala, jinak Kříž, Veselý a další přecházeli k Suchému a Valchovu a zase se vraceli do drválovického krytu. To již měl Kříž a

ostatní partyzáni vybudovaný bunkr u Valchova, kde spolupracovali s Králem a jeho skupinou. To byla skupina pomocníků odboje, hlavně pracovníků z boskovické Minervy.

Je pravda, že opatrnosti nikdy nezbývá. Rusové nám důvěřovali, my jim a byli u nás i u Pospíšilů jako doma. Všechno bylo dobré až do té doby, než se o ruských utečencích ze zajateckých táborů dozvěděli četníci v Šebetově. Poprvé se všechno podplatilo, nic z toho nebylo. Podruhé při obchůzce vrchní strážmistr Klimeš zatkl Rusa na voze a vedl ho na stanici do Šebetova. Hrozilo prozrazení celé organizace. Partyzáni chtěli jít strž. Klimeše zastřelit, ale od tohoto upustili. Rus neměl nasazená pouta, strž. Klimeš vedl zatčeného do Šebetova na strážnici. Šli v klidu, Klimeš šel při

Blaha Jan

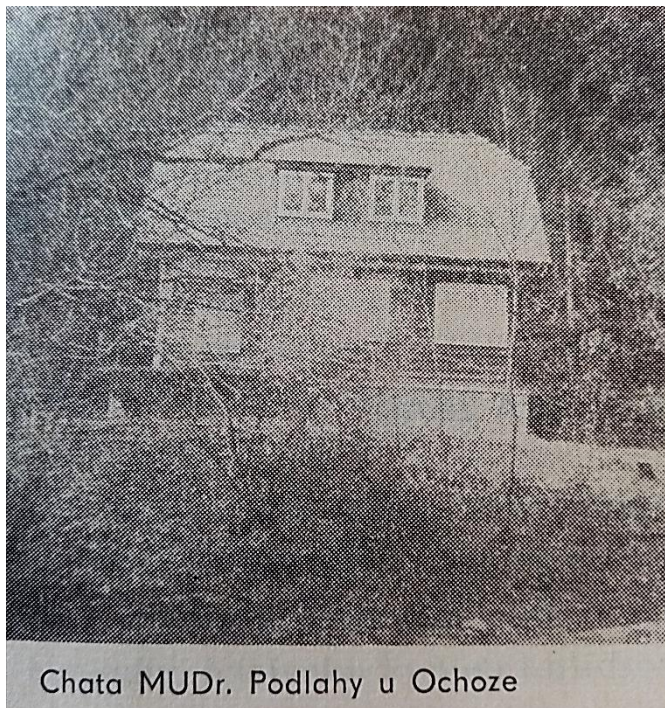
jízdním kole. Mezi Vanovicemi a Šebetovem v polích na osamělém místě se Rus vzchopil k odporu, chytl četníkovu kolo, zvedl je nad hlavu a strážmistra jím udeřil, omráčil a utekl nazpět ke svým do Drválovic. Klimeš se probral a zatčený byl pryč. Partyzáni ihned po návratu svého druha do Drválovic ještě v noci (zatčení se stalo navečer) opouští Drválovice a přesunují se natrvalo k Valchovu. Spojení s drválovickými vedoucími Al. Doležalem a říd. uč. Náhlíkem udržoval jen partyzán Kříž. Též Vanovičtí se osamostatnili. V této době v srpnu 1943 se v Drválovicích objevuje nový ilegální člen skupiny, jak se později ukázalo, konfident. S tímto ilegálním pracovníkem jsem se setkal na schůzi skupiny v bunkru a později docházel přímo k nám. Na schůzi navázal spojení s naší skupinou, vedoucími skupiny byl seznámen se vším, i s výzbrojí skupiny. V této době se též seznamuje s Fr. Křížem, který jej seznamuje s plány i úkrytem u Valchova. Po krátkém působení též navázal odbojovou spolupráci s Rafaelou Zouharovou. Vždy několik dní byl v Drválovicích, kde radil jak provádět činnost, a zase několik dní byl pryč asi návštěvou u Valchova, všechno dobře obhlížel. Na schůzích se seznámil s bratry Jindřichem a Karlem Řezníčkovými, Aloisem Doležalem, Ladislavem Gregorem, Bedřichem Zouharem, Vlastou Ptáčkovou, s Kubínovou, Josefem Náhlíkem, Strážnickým, Staňkem, Křížem, vanovickým Lebišem, mnou a dalšími. Až jedenkrát přišel, bylo to již před večerem začátkem září 1943. Byl totiž snad týden z Drválovic někde pryč. Dal jsem mu najíst. Informoval mě, že na Slovensku je potřeba pomoc partyzánům, že má s nimi spojení. Zbraně, třaskaviny, které má naše odbojová skupina, je potřeba dopravit na Slovensko, a později že tam přesune též celou naši drválovickou skupinu. Třaskaviny že je nutno odvést ráno na nádraží do Letovic, odkud půjdou vlakem do Beskyd a na Slovensko.

Slíbil jsem, že třaskaviny brzy ráno odvezu koňským potahem do Letovic na nádraží, zbraně nikoli, ty že mají členové u sebe. Po přesunutí skupiny k Valchovu ani Drválovičtí již neobývali trvale lesní úkryt, proto zbraně měli s sebou a v úkrytu zůstaly jen třaskaviny. Povedený odbojový pracovník (konfident) u nás přespal. Brzy ráno jsem zapřáhl koně do vozu. Jeli jsme spolu po silnici z Drválovic směr Letovice. Na pokraji lesa jsme zastavili, asi 80 kg dynamitu a ostatní jsme vynesli z úkrytu, naložili na vůz a jeli k Letovicím. Na nádraží jsme všechno složili. Potom jsme se rozloučili na

brzké shledání a hlavně šťastné doručení zásilky třaskavin partyzánům. Jel jsem domů, hlavou se mně honily myšlenky, proč takovou zdlouhavou cestou se zásilka dopravuje na Valchov, ale po delším přemýšlení jsem přestal nad celou zásilkou dumat, že všechno dobře dopadne. Čas v práci i starostech plynul dále. Netrvalo dlouho, vybíraly se brambory. Z ničeho nic se v Drválovicích objevilo gestapo a počalo slídit po úkrytu partyzánů. To bylo 15. září 1943. Uvědomil jsem si a nejenom já, ale asi všichni, kteří jsme spolupracovali s odbojovou skupinou, že to není dobré. Kluci z úkrytu „na Maňkově“ se začali schovávat samostatně. Za čtrnáct dnů, 28. září, zatklo gestapo Aloise Doležala, který byl na bytě u Bohatců v č. p. 18 v Drválovicích. Po zatčení Aloise Doležala jsem už ani chvíli nebyl na pochybách, že přijde řada na další, a taky na mě. Připravil jsem si nejnnutnější pro případ, že se to stane. Připravil jsem si pistoli, náboje, do batohu jsem si dal prádlo a deky. Pro případ, že náš dům bude obklíčen, jsem si proboural díru ve štítové zdi k sousedovi Blahoslavu Chladilovi do č. p. 15. (Jak jsem se dozvěděl po válce, hned 1. října 1943 byl likvidován bunkr u Valchova. Zde se plně potvrdila moje nedůvěra při převozu dynamitu.) U Valchova zatklo tehdy gestapo Kříže, Javůrka, Alexe, Pavla, Josifa, Sergeje a další ruské partyzány. Z celé skupiny se zachránil se štěstím jen Vašek Veselý z Boskovic, který se v tento osudný den, když byl valchovský úkryt v „Perné“ přepaden, vzdálil z úkrytu, protože byl nemocen. Gestapo je na stopě a moje předtucha dalšího zatýkání se splnila, když 10. 11. 1943 gestapo přijelo též pro mě, pro Otakara Pospíšila a další, ale nám se podařilo včas uprchnout z Drválovic do polí, směrem k dálnici (autostrádě). Zde v nejistotě jsme vyčkávali s Otíkem Pospíšilem, co bude dál. Tu se pojednou objevil na dálnici vanovický občan Vojtěch Kupsa, který jel na kole směrem k Sudicím, řekl nám, že jede do Boskovic pro nějaký elektroinstalační materiál. Zároveň nám řekl novinu, že gestapo zatklo řídícího učitele Náhlíka, a že zatýká další. Ten den zatklo gestapo ještě Strážnického v Trávníku a zastřelilo při zatýkání dalšího člena naší odbojové skupiny Adolfa Staňka ve Velké Roudce. Tato zpráva na nás oba velice zapůsobila, nevěděli jsme co dělat dál, nejdříve jsme se chtěli jít schovat do lesa nad Vanovice „Na Doubek“, ale rozhodli jsme se, že se nejdříve ještě podíváme domů. Cestou k Drválovicím jsme zahlédli v ovocné školce u Vanovic nějaké osoby. Šli jsme k nim. Zde jsme se sešli s částí spolupracovníků skupiny z Vanovic, která byla gestapem vyrušena a žila v této době ve stejné nejistotě jako já a Otík Pospíšilů. V ovocné školce se

skrýval František Buryška – kovář, Lébiš, Khýr a další z Vanovic. Ihned jsem si počal budovat nový úkryt „U Janouškovy jsem ho brzy hotov. Sem jsem potom každou noc spávat. S si bral nabalený batoh a zbraň – delší době se zdálo, že všechno tak k Vánocům 1943 jsem opět pravidelně doma. Po zatýkání listopadu se již ilegální pracovník u nás neukázal, ale začal spolupracovat naplno s Rafaelou Zouharovou. Partyzán Láďa zatýkání 10. listopadu pracoval u Staňka ve Velké Roudce. Když hnůj, přišel k němu muž v civilu a překvapivou otázkou: „Vy jste

Chata MUDr. Podlahy u Ochoze

Láďa s klidem a úsměvem odpověděl: „Mýlíte se, pane, já jsem Marek, švagr Staňka.“ Zapíchl vidle a s klidem odešel do sousedova stavení, odkud rychle, aby nebyl vyzrazen, utíkal se schovat do Drválovic. Po návratu domů, jde k Zouharům, co je s Bedřichem? Ale matka Bedřicha již pracovala s ilegálním pracovníkem – konfidentem na převozu členů skupiny za hranice protektorátu Čechy a Morava, na Slovensko. Tak stíhaní partyzáni odbojové skupiny i sama Rafaela Zouharová uvěří konfidentovi Šmídovi. Zouharová dává dohromady skupinu k převozu na Slovensko. Převezení do bezpečí na Slovensko uvěřili tito členové skupiny: Bedřich Zouhar, Karel Řezníček, Jindřich Řezníček, Ladislav Gregor, Vlasta Ptáčková a Josefa Kubínová, všichni z Drválovic. Převezení do bezpečí pomáhal též bratr Zouharové Bezděk z Kuniček. Tak konfident smluvil místo u Kuniček v lese při silnici Rájec–Němčice. (Zde mělo čekat na partyzány sanitní auto označené červeným křížem pro převoz raněných. Zde byli členové fingovaně ošetřeni, obvázáni a převezeni.)

23. listopadu 1943 skutečně skupina přišla na smluvené místo u Kuniček. Zde čekalo sanitní auto, které tyto členy převezlo do chaty gestapáků u Ochozu, zde byli partyzáni na chatě zatčeni a dopraveni do Kounicových kolejí. Bylo smluveno, že jakmile se skupina šťastně přepraví na Slovensko, podá ihned zprávu do Drválovic. Zpráva nedocházela, všechno se zdálo, že gestapo je oklamáno a ztratilo další spojení. Až došlo k oné osudné noci 11. ledna 1944. V noci asi v půl jedné se k nám počalo dobývat gestapo. Rychle jsem vstal, vzal batoh, pistoli a vylezl jsem na kůlnu, manželka šla otevřít vrata. Gestapáci rozčilení šli zatýkat. Na kůlně jsem začal vyndávat cihly z připravené díry ve štítě. Když jsem chtěl prolézt k sousedovi Bl. Chladilovi, batoh jsem nemohl protáhnout dírou, měl jsem na spěch. Tak

zmoly“. Měl
chodil
sebou jsem
pistoli. Po
je dobré,
začal spávat
10.
– konfident

Gregorů při
Adolfa
nakládal
dal mu
Gregor?“

jsem batoh pustil, tento spadl na desky na kůlně. Ránu batohu uslyšel nejspíš gestapák, který stál u vrat. Gestapáci vylezli na kůlnu, spatřili díru a v tom okamžiku věděli, že jsem zmizel touto cestou. Já jsem slezl u Chladilů po žebří na dvůr, mezírkou jsem se dostal ke Korbelům, dále k Bohatcům po zahradě ke Kohoutkové stodole. Chtěl jsem utéci za Chmelovy do luk a tak gestapu zmizet z očí. Když jsem doběhl mezi Chmelovy a Polákovy, protože byla jasná noc, uviděl jsem v lukách stín chlapa, kus dál dalšího, vesnice Drválovice byla obklíčena. Vrátil jsem se zpět do vesnice a mezírkou mezi Pátečkovými jsem utíkal dále za zahradami Staňkovou, Jachanovou, Kohoutkovou, Juklovou, Bártovou, až za Gregorovu na rozcestí silnic do vesnice a Letovic. Zde stál též ozbrojený četník. Stále jsem utíkal při zdích a plotech, aby nebyl vidět můj stín. Když jsem viděl, že ani tudy neprojdou, šel jsem po své původní stopě, až jsem doběhl za Staňkovu zahradu. Zde již jsem byl značně vysílen, opřel jsem se o branku, tato se otevřela a já jsem spadl po příkrých schodech dolů, narazil hlavou o kámen a upadl jsem do bezvědomí. Branka měla péro, sama se zavřela. Když jsem se probíral z bezvědomí, slyšel jsem běžet psa. Psa nasadilo na stopu gestapo. Protože jsem šel po jedné stopě sem a tam, psa to zmátlo, za chvíli se vracel, ale mě nezvětil. Vlezl jsem do Staňkovy stodůlky. Zde jsem poslouchal, co se děje, ve vesnici gestapáci líтали nahoru, pak zase na dolní část Drválovic. Potom jsem vlezl na půdu a zahrabal se do sena u Staňků v č. 39. (provdaná Lébišová) Staňková Marie druhý den šla pro seno a překvapivě mě objevila. Řekl jsem jí, zda by mně mohla donést od nás nebo Pospíšilů něco k jídlu. Všechno zařídila, zachovala se statečně. Karel Staněk, její bratr, mně potom nosil jídlo celý týden. Celý týden, až do 17. ledna, jsem spával v noci venku v tujích ve Vlkové zahradě. Konfident Šmíd, když zjistil, že všechny členy skupiny gestapo nezatklo, začal přes svoji poslední spojku a spolupracovnici Rafaelu Zouharovou organizovat další přesun do bezpečí na Slovensko. Stále se ještě věřilo, že první skupina je v bezpečí u partyzánů na Slovensku. Uvěřil jsem této dobře míněné akci společně s Josefem Lebišem a Jos. Khýrem z Vanovic. Na Slovensko jsme měli být dopraveni 18. ledna 1944. Dne 17. ledna před večerem jsme se vydali na cestu, šli jsme po dálnici až skoro ke Chrudichromům, potom do Boskovic ke známému Lebišovi Jaroslavu, zahradníkovi na Bělé. U něho jsme ve skleníku přespalí. Ráno jsme se vydali lesem směrem ke Kuničkám. Když jsme přišli na smluvené místo, za chvíli přijelo auto s červeným křížem s nápisem lékař. Všechno se dělo dle informací od R. Zouharové. Z auta vysedl muž, pobídl nás, abychom si nasedli. Když jsme nasedli, ptal se, kdo má zbraně, ukázal jsem mu moji pistoli, zkusil ji a řekl mně, nějak těžko spouští, já jsem odpověděl, že jsem na ni zvyklý. Též Josef Lebiš ukázal svoji pistoli. Khýr zbraň neměl. A počal nás ošetřovat, dal nám dlahy, ovázal ruce, hlavy. Řekl nám, že dnes pojedeme do Ochozu na chatu. Tam se najíme, odpočineme a večer se vydáme na další cestu. Bavili jsme se, cesta ubíhala. Naše auto nás vezlo do kopce. Pojednou se zastavilo, nemohli jsme vyjet, protáčela se kola. Náš ošetřovatel, abychom mohli tlačit auto, nám sundal obvazy. Auto vyjelo a my se ocitli před

chatou. Šli jsme pomalu, nálada byla dobrá, protože jsme se cítili bezpečněji. První šel ošetřovatel, nejdříve jsme přišli na verandu. Já jsem šel jako druhý, za mnou Lébiš a Khýr. Dále byla předsíňka. Ošetřovatel byl uctivý, zval nás jen dále, pánové. Vstoupili jsme do předsíňky a muž otevřel dveře do místnosti. Jaké bylo moje překvapení, když jsem uviděl za stolem sedět gestapáka v uniformě, po straně za závěsem se hýbali další. Duchapřítomně jsem se rozběhl, chytil stůl a hodil jej na gestapáka. Toho jsem asi omráčil. Náš ošetřovatel se začal prát s Lebišem a Khýrem. Mně se podařilo mezi nimi proběhnout, přeskočit zábradlí na verandě a utíkat přes louku do bezpečí. Asi 50 metrů od chaty tekla potůček. Když jsem tento chtěl přeskočit, uklouzl jsem a spadl do potůčku. Vtom již po mně vyděšení gestapáci z toho co se stalo, začali střílet. Štěstí bylo, že jsem uklouzl, jinak by mě jistě trefili. Skočil jsem za strom a střelbu opětoval. Jestli jsem některého gestapáka trefil, dodnes nemohu říci. A utíkal jsem pryč, Němci mě pronásledovali, měli též psa. Když jsem běžel lesem, tak pojednou jsem doběhl k malé skále, zde rostly smrky, které měly husté koruny. Skočil jsem do této koruny a ukryl se. Za chvíli jsem slyšel hlasy po lese, stále mě hledali. A zde jsem si poprvé uvědomil, že všechno je zrazeno. Protože nedošla zpráva, bylo jasné, že první skupina zde byla též pochytná. Ovšem nebylo pochyb o tom, že Šmíd je zrádce a pracuje pro gestapo. V koruně smrku jsem se schovával do příštího dne do večera, tj. asi 24 hodin. Potom jsem slezl a opatrně se rozhlížel. Měl jsem hlad a žízeň. Přišel jsem na kraj vesnice, dodnes nevím, která to byla, zaklepal jsem na okno, bydleli zde mladí manželé, poprosil je, dali mně napít i něco k jídlu. Šel jsem stále dál a pod sebou v údolí jsem slyšel pískat vlaky. Přišel jsem do Adamova. Zde chodila hlídka po nádraží. Schoval jsem se za bednu, ve které bylo uloženo náradí. Konečně vlak přijížděl. Nasedl jsem do vlaku a stále jsem přecházel z vozu do vozu, až jsem dojel do Letovic. V Letovicích jsem vysedl a vydal se na cestu k Drválovicím. Když jsem přišel za Letovice, uslyšel jsem ve tmě kroky. Zaleskly se knoflíky na uniformě, poznal jsem, že je to četník, pistoli jsem měl odjištěnou a byl jsem rozhodnut, buď střelím jeho, nebo sebe. Prošli jsme vedle sebe. On mně po válce řekl „dobře jsem tě, Jendo, poznal“. Byl to četník Hrušák, rodák z Knínic. Tak jsem přišel až na

Blahová Marie

kraj vesnice Trávníka, když jsem pohlédl na kopec „Tajov“, spatřil jsem na pokraji lesa kmitat se světla. Napadlo mě, čekají na tebe. Změnil jsem směr, šel jsem k Písečné lesem, k Vískám. Pojednou na mě přišla velká únava, lehl jsem si pod smrček a asi na dvě hodiny usnul. Potom jsem pokračoval lesem k Drválovicím. K Drválovicím do lesa v Brodku jsem došel k ránu. Schovával jsem se v křoví u silnice. Ve válce sbíral v Paměticích mléko drválovický sběrač. V Brodkách se sešel se známým a začal rozmluvu. Co se to zase děje, les je plný vojáků, a sběrač již informovaný odpověděl, že snad utekl gestapu podruhé Blaha. To jsem vyslechl a po jejich rozejití jsem se vrátil nazpět do lesa a zde se schovával celý den a večer se vydal ke Knínicím. Ti dva, co vedli onu debatu v Brodkách, byli Vojtěch Kohoutek z Drválovic a Hronek z Pamětic. V Knínicích jsem se schovával v dobře vybudovaném úkrytu až do osvobození 9. května 1945.

Ještě bych chtěl vzpomenout, že když Němci nedostali mě, zatkli moji ženu Marii a popravili ji 5. října 1944 na Pankráci v Praze.

NEZAPOMÍNEJME !!!

Zpravodaj Vanovic-Drválovic vydává Obecní úřad ve Vanovicích. Cena Zpravodaje je 3,- Kč.

Příspěvky můžete zasílat na e-mailovou adresu : vanovice@vanovice.cz